

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199754
Fax : + 021 3368548
e-mail : Contestații.ANAF@mfinante.ro

**DECIZIA nr. 492 / 2012
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X.România .X. S.C.S. din .X.
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din
cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.907353/06.09.2012**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./05.09.2012 înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.X/06.09.2012, asupra contestației formulată de S.C. .X. România .X. S.C.S. cu domiciliu fiscal în Jud. .X., localitatea X comuna XX, Șos. X, X.

S.C. .X. România .X. S.C.S. este persoană juridică română, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr.J29/X/2006, CUI X, figurează la poziția nr.X Anexa 1 la Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3565/2011 pentru modificările și completările OPANAF nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare și are ca obiect de activitate principal – „Comerț cu amănuntul al fructelor și legumelor proaspete, în magazine specializate” – cod 4721.

S.C. .X. România .X. S.C.S. contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-MC .X./17.07.2012 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-MC .X./17.07.2012 încheiat de organele de inspecție fiscală a Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei – taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- .X. lei – accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată;

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207, alin(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării actelor administrative atacate, respectiv, în data de **27.07.2012** confirmată prin semnătura de primire de către reprezentantul societății .X. și de data înregistrării contestației la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, respectiv **22.08.2012**, așa cum rezultă din ștampila registraturii, aplicată pe originalul contestației, anexată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de S.C. .X.România .X. S.C.S. din .X..

I. Prin contestația formulată S.C. .X.România .X. S.C.S. solicită:

- anularea în parte a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite suplimentar de plată la inspecția fiscală nr.F-MC .X./17.07.2012 în ceea ce privește ajustarea TVA aferentă achizițiilor efectuate de către societate pentru construcția Supermarketului X din .X. și respingerea la rambursare a sumei de .X. lei reprezentând TVA, precum și obligarea societății la plata dobânzilor de întârziere și a penalităților de întârziere aferente sumei de TVA nelegal respinsă la rambursare

- anularea în parte a Raportului de inspecție fiscală nr. F-MC .X./17.07.2012 emis de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili cu privire la suma TVA nelegal respinsă la rambursare și a accesoriilor aferente;

- recunoașterea dreptului societății la rambursarea sumei TVA respinsă la rambursare și rambursarea efectivă către societate a sumei de .X. lei;

- exonerarea societății de la plata dobânzilor de întârziere și a penalităților de întârziere în suma de .X. lei.

S.C. .X.România .X. S.C.S. consideră că obligațiile fiscale stabilite suplimentar și accesoriile aferente sunt rezultatul aplicării de către organele de inspecție fiscală a ajustării TVA aferentă achizițiilor destinate Supermarketului X, organele de inspecție fiscală refuzând dreptul societății de a deduce TVA în valoare totală de .X. lei, în pofida faptului că prăbușirea supermarketului s-a datorat unor motive independente de voința societății.

Societatea consideră constatările organelor de inspecție fiscală ca fiind vadit nelegale și netemeinice deoarece S.C. .X. România .X. S.C.S. nu avea obligația de a ajusta TVA.

S.C. .X. România .X. S.C.S. susține că este o societate comercială cu răspundere limitată, parte a Grupului .X., care în perioada 2008-2009, a devenit proprietară a două suprafețe de teren și a concesionat a treia suprafață de teren în orașul .X., cu scopul construirii supermarketului X.

Anterior demarării proiectului de construcție, societatea susține că a comandat două studii geotehnice - Proiect nr.X/2008 și Proiect nr.X/2009 care au concluzionat că terenul poate fi utilizat pentru amplasarea magazinului, cu respectarea anumitor recomandări referitoare la structura de rezistență și că terenul pe care urma să fie amplasat viitorul magazin X este în condiții de stabilitate, sectorul de teren nefiind afectat de fenomene de alunecare, eroziune sau alte fenomene geologice care să pună în pericol stabilitatea obiectivului. De asemenea, în data de 31.07.2009, S.C. .X. România .X. S.C.S. a obținut un studiu hidrogeofizic privind caracteristicile subsolului care a concluzionat că nu sunt semnalate pericole privind prăbușiri ale masivului de sare de sub zona studiată și nu sunt semnalizate goluri subterane la adâncimea de X m, masivul de sare dezvoltându-se la o adâncime de peste X m, ceea ce nu influențează stabilitatea construcției supermarketului X.

S.C. .X. România .X. S.C.S. susține că la data de 16.03.2009 a obținut și Certificatul de Urbanism nr.X/.X. destinat a fi utilizat pentru obținerea autorizației de construire a viitorului supermarket, iar la data de 05.06.2009 a fost emisă autorizația de construcție nr.X/.X. pentru construirea unui spațiu comercial, împrejmuire proprietate, amenajare căi acces și parcări, amplasare firmă luminoasă, având la baza întreg proiectul pentru autorizarea executării lucrărilor de construire vizat spre neschimbare, împreună cu toate activele și acordurile solicitate prin Certificatul de Urbanism.

La data de 03.11.2009, S.C. .X. România .X. S.C.S. susține că a avut loc recepția lucrărilor pentru supermarketul X, comisia de recepție propunând admiterea recepției, iar la data de 19.11.2009, a avut loc și deschiderea oficială a supermarketului X.

În condițiile în care construirea magazinului era purtătoare de orice riscuri, inclusiv de prăbușire, S.C. .X. România .X. S.C.S. susține că aceste autorizații nu trebuiau să fie emise niciodată de către autoritățile abilitate. Mai mult decât atât, autorizația de construire a fost eliberată de către Primăria orașului .X. fără ca aceasta să pună în vedere societății potențialul risc la

care s-ar supune cu privire la construirea Supermarketului pe respectiva locație.

S.C. .X. România .X. S.C.S. susține că ulterior, Primăria a solicitat societății avizul X, având în vedere că Supermarketul urma să fie ridicat "în zona de influență a masivului de sare, zonă cu restricții în construcții", deși aceasta nu fusese solicitat inițial prin certificatul de urbanism. Mai mult, societatea susține că acest aviz obținut de S.C. .X. România .X. S.C.S. face referire exclusiv la construcții „cu *structură de beton și caramidă*” și nu la construcții ușoare, așa cum a fost realizat în fapt Supermarketul .X., și chiar dacă recomandările X au fost emise după obținerea autorizației de construire, au fost emise de către proiectant dispoziții de șantier menite să asigure siguranță în exploatarea construcțiilor.

La data de 22.12.2010, după mai mult de un an de la deschiderea oficială a Supermarketului X, S.C. .X. România .X. S.C.S. susține că în zona în care era amplasat magazinul s-a produs surparea terenului și formarea unui crater ce a cuprins treptat o suprafață de aproximativ 6.000 mp, inclusiv spațiul Supermarketului .X..

Conform adresei nr..X./07.01.2011 emisă de către Inspectoratul pentru situații de urgență „X” al județului X din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, fenomenul care a condus la prăbușirea Supermarketului X reprezintă o situație de urgență conform OUG nr.21/2004 privind Sistemul Național de .X. al Situațiilor de Urgențe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.15/2005.

Societatea susține că nu a fost despăgubită de către S.C. X Asigurări S.A. pentru paguba suferită întrucât s-a considerat că fenomenul de prăbușire a fost produs și din alte cauze decât cele naturale, asiguratorul invocând concluziile studiului realizat de X Romania potrivit căruia prăbușirea terenului pe care a fost construit Supermarketul X s-a produs și ca urmare a intervenției umane, respectiv a activității de exploatare minieră desfășurate în zona X .X..

S.C. .X. România .X. S.C.S. susține că studiul menționează în mod clar că debitele medii ale râului .X. în lunile decembrie 2010 și ianuarie 2011 au fost de patru ori mai mari decât în mod obișnuit și nivelul precipitațiilor din lunile iunie, iulie și septembrie 2010 au depășit de trei ori valorile normale.

Pe perioada construcției Supermarketului X din .X. , S.C. .X. România .X. S.C.S. susține că a dedus valoarea TVA aferentă achizițiilor efectuate în acest scop, prin deconturile de TVA depuse la autoritățile fiscale competente.

În conformitate cu **art.145 alin.1 lit.a) și alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare și cu**

pct.45 alin.1 și alin.6 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii 571/2003 privind Codul Fiscal, S.C. .X.România .X. S.C.S. consideră că are dreptul la deducerea TVA aferentă achizițiilor realizate cu intenția de a desfășura operațiuni economice taxabile, intenția urmând a fi stabilită prin raportare la împrejurări de fapt concrete și obiectiv determinate, care s-ar traduce în antrenarea unor costuri aferente pregătirii demarării investiției.

Prin urmare, având în vedere că achiziția echipamentelor și construirea magazinului de la X sunt acțiuni premergătoare realizării unor activități economice impozabile, S.C. .X. România .X. S.C.S. consideră că beneficiază de dreptul de deducere a TVA aferentă acestor achiziții.

Societatea susține că a achiziționat terenurile de la .X. și a demarat construcția Supermarketului X, cu unicul scop de a desfășura activități economice, realizând toate demersurile cerute de legislația specifică, iar acțiunile sale dovedesc în mod vădit că aceasta și-a luat pârghiile de siguranță necesare pentru asigurarea unui risc minim aferent construcției magazinului de la .X., care să îi asigure venituri din exploatarea construcției pe o perioadă cât mai lungă de timp.

De asemenea, S.C. .X.România .X. S.C.S. susține că deține facturi corect întocmite pentru achizițiile destinate magazinului de la .X., astfel că societatea îndeplinește toate condițiile legale necesare în vederea exercitării dreptului de deducere al TVA aferentă achizițiilor efectuate, motiv pentru care rezultă în mod clar că, în mod legal societatea și-a exercitat dreptul de deducere al TVA aferentă achizițiilor destinate magazinului.

S.C. .X.România .X. S.C.S. susține că jurisprudența Curții Europene de Justiție („CEJ”), recunoaște dreptul unui contribuabil de a deduce TVA aferentă achizițiilor realizate cu intenția de a desfășura operațiuni taxabile, nu numai în cazul realizării efective a acestora.

Societatea invocă Decizia pronunțată de CEJ în cazul INZO, care prezintă situația companiei INZO al cărei obiect de activitate constă în descoperirea și exploatarea proceselor cu ajutorul cărora se realizează tratamentul apei marine și al apei salmastre în scopul obținerii apei potabile ce urma a fi distribuită. Cu acest scop, INZO a realizat o serie de achiziții de bunuri de capital și a întreprins un studiu de profitabilitate în ceea ce privește construirea unei instalații de desalinizare. În urma studiului, s-au identificat o serie de probleme de profitabilitate și o parte dintre investitori s-au retras. Astfel, proiectul a fost abandonat, iar INZO a intrat în insolvență. În cazul judecat la CEJ, INZO nu a demarat niciodată proiectul vizat inițial și prin urmare nici nu a obținut venituri taxabile. Cu toate acestea, CEJ a decis că

INZO are drept de deducere pentru TVA aferentă achizițiilor efectuate cu scopul realizării studiului de profitabilitate, întrucât studiul de profitabilitate constituia un act premergător proiectului, și în consecință reprezintă o activitate economică.

În acest sens, CEJ a decis: *“chiar și prima cheltuială de investiție în scopul unei activități poate fi considerată activitate și în acest context, autoritățile fiscale trebuie să țină cont de intenția declarată a persoanei de a desfășura activități care vor face subiectul TVA”*.

De asemenea, S.C. .X.România .X. S.C.S. susține că și decizia CEJ pronunțată în cazul Ghent, conform căreia dreptul de deducere a TVA aferentă investițiilor se menținea întrucât aceasta nu a putut utiliza bunurile și serviciile astfel achiziționate din motive obiective, independent de voința sa (începând cu data de 31 ianuarie 2012, Normele metodologice fac trimitere la cauzele C-10/94 și C-37/95 disputate la CEJ, trimiteri introduse prin Hotărârea nr.50/25.01.2012 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice).

Societatea subliniază faptul că la fel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-37/95 Statul Belgian împotriva Ghent Coal Terminal NV . **“Dreptul de deducere poate fi pastrat și în alte situații în care achizițiile de bunuri/servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat conform art.145 alin.(2) din Codul fiscal nu sunt utilizate pentru activitatea economică a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de voința sa, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-110/94 Intercommunale Voor Zeewaterontziling (INZO) împotriva Statului Belgian.”**

Societatea consideră că atât timp cât este suficient ca o companie să dovedească intenția de a realiza operațiuni taxabile pentru a putea deduce TVA aferentă investiției (chiar și în situația în care investiția nu se mai finalizează), atunci este evident că dreptul de deducere a TVA exercitat de societate se păstrează în cazul achizițiilor care după o perioadă de timp nu mai sunt utilizate în scopul realizării unei activități economice, din motive obiective, care nu depind de voința societății”.

În conformitate cu legislația de TVA din România, societatea susține că magazinul construit la .X., precum și echipamentele aferente se califică drept active corporale fixe, bunuri de capital, și sunt în conformitate cu art.125¹ alin.1 pct.3, art. 149 alin.4 lit.d) din Codul fiscal, astfel încât societatea consideră ca este necesar să se analizeze dacă în cazul specific al S.C. .X. România .X. S.C.S. sunt aplicabile prevederile referitoare la ajustare sau prevederile referitoare la livrarea către sine și dacă se poate justifica opinia

organelor de inspecție fiscală, conform căreia .X. avea obligația de a ajusta TVA deductibilă aferenta achizitiei echipamentelor și construcției Supermarketului de la X.

S.C. .X. România .X. S.C.S. susține că în opinia organului abilitat ISU .X., prăbușirea arealului de la .X. este catalogată drept **situație de urgență** având la bază Ordonanța de Guvern nr.21/2004 privind Sistemul Național de .X. al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.15/2005 („OUG 21/2004”), iar conform adresei primite de societate de la ISU .X. fenomenul este încadrat ca **dezastru** în conformitate cu Legea nr.481/2004 privind protecția civilă, astfel încât având în vedere natura evenimentului care a declanșat prăbușirea magazinului, sunt aplicabile prevederile art.128 alin.8 lit.a din Codul Fiscal referitoare la bunurile distruse ca urmare a unor cauze de forță majoră și nu cele referitoare la ajutarea TVA prevăzuta la art.149 alin.4 din Codul Fiscal.

Societatea consideră că în speță sunt incidente prevederile art.128 alin.8 lit.a din Codul Fiscal, bunurile distruse ca urmare a unor cazuri de forță majoră, nu constituie livrare de bunuri și în consecință S.C. .X. România .X. S.C.S. nu avea obligația de a colecta TVA în acest sens.

În conformitate cu Legea nr.481/1994 privind protecția civilă identificarea și gestionarea tipurilor de riscuri generatoare de dezastre naturale și tehnologice de pe teritoriul României se realizează de către serviciile de urgențe publice sau private, profesioniste și voluntare, instituția abilitată pentru identificarea fenomenului care a determinat prăbușirea arealului pe care era situat Supermarketul .X. este în România ISU .X. care a încadrat fenomenul de la .X. drept situație de urgență și dezastru cu caracter limitat, astfel că societatea consideră că organele de inspecție fiscală au considerat în mod eronat ca fenomenul de prăbușire a magazinului nu poate fi încadrat drept caz de forță majoră sau calamitate naturală, pe motiv că societatea nu a fost despăgubită pentru paguba produsă, în condițiile în care asigurarea investiției s-a realizat din propria voință a societății, polița de asigurare reprezentând în fapt doar un acord comercial.

Asadar, S.C. .X. România .X. S.C.S. consideră abuzivă și nelegală abordarea organelor de inspecției fiscale care și-au bazat concluziile din Raportul de inspecție fiscală pe studiul realizat de .X. .X. România la cererea S.C. X Asigurări S.A, ignorând încadrarea fenomenului realizată de ISU .X. (organul abilitat în domeniu) în categoria dezastrelor cu caracter limitat.

De asemenea, S.C. .X. România .X. S.C.S. susține că și dacă ar avea în vedere studiul realizat de X România care concluzionează că prăbușirea terenului s-a produs pe de o parte, datorită intervenției umane (activitatea de exploatare minieră desfășurată în zona X .X.) și pe de cealaltă parte, datorită

unor fenomene naturale (creșterea debitelor medii ale râului .X. și a nivelului precipitațiilor), ambele cauze sunt independente de voința societății.

Începând cu data aderării, S.C. .X. România .X. S.C.S. susține că România are obligația de a aplica în totalitate acquis-ul comunitar și anume - transpunerea directivelor europene și crearea cadrului juridic necesar aplicării directe a regulamentelor comunitare, conform art.249 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, astfel statele membre au obligația de a implementa directivele europene în legislația proprie.

În acest sens, S.C. .X. România .X. S.C.S. invocă Hotărârea CEJ în cazul C-26/1962 „NV Algemene Transport-en Expeditie Onderneming van Gend & Loos v. Netherlands Inland Revenue Administration” conform căreia *”prevederile Tratatului CEE produc efect direct, creând drepturi individuale pentru particulari (justitiabili), pe care instanțele naționale trebuie să le protejeze”,* astfel încât conform art.184 din Directiva, nu e permisă ajustarea TVA în cazul bunurilor distruse.

Întrucât prevederile Directivei sunt clare și limitative, societatea susține că acestea reprezintă o excepție de la regula generală de deductibilitate a TVA, iar statele membre nu pot implementa în legislația națională prevederi derogatorii cu privire la ajustarea dreptului de deducere a TVA în cazul distrugerilor.

S.C. .X.România .X. S.C.S. susține că în cazul C-234/11 TETS Haskovo AD avocații Generali ai CEJ - prezintă situația societății TETS Haskovo AD care în luna august 2008 a decis majorarea capitalului companiei prin intermediul unui aport în natură ce cuprindea trei construcții destinate producerii de energie - un turn de răcire, un coș de fum și o altă construcție - care au fost demolate în lunile ianuarie și februarie 2010 de către persoana impozabilă, în vederea realizării unui plan de reconstrucție și modernizare a unei termocentrale pe terenul respectiv, pentru care s-a dedus TVA.

Conform opiniei unuia dintre Avocații Generali în cazul prezentat anterior, o reglementare națională care prevede regularizare deducerii de TVA în cazul distrugerii bunurilor de capital, indiferent dacă aceasta se realizează în scopul operațiunilor impozabile, nu este compatibilă cu prevederile Directivei.

Cu privire la prevederile legislației de TVA din România în materie de ajustare a dreptului de deducere care sunt mai restrictive decât prevederile Directivei, S.C. .X.România .X. S.C.S. susține că, Comisia poate deschide o procedură împotriva României privind neîndeplinirea unei obligații ce îi revine în calitate de stat membru conform art.226 din Tratatul CEE *„dacă Comisia consideră că un stat membru nu și-a îndeplinit obligația potrivit acestui tratat,*

aceasta va da un aviz motivat privind cauza după ce a dat Statului în cauză ocazia să își prezinte observațiile. Dacă statul în cauză nu respectă avizul într-un termen stabilit de Comisie, aceasta din urmă poate aduce cauza înaintea Curții de Justiție" așa cum a procedat și S.C. Gran Via .X. S.R.L. ce a inițiat demersuri în fața CEJ privind obligația de ajustarea a TVA în cazul demolărilor de construcții - cazul C-257/11 Gran Via .X..

Referitor la cazul C-257/11 Grand Via .X., în anul 2007, Gran Via a încheiat cu S.C. X S.R.L. un contract de vânzare-cumpărare pentru achiziția unei parcele de teren cu scopul dezvoltării unui complex rezidențial și a dedus TVA aferentă acestei achiziții, fiind achiziționate și o serie de construcții ridicate pe această parcelă. Ulterior, Gran Via a demarat proiectul investițional și a procedat la demontarea construcțiilor edificate pe teren.

În cursul lunii februarie 2009, Gran Via a fost supusă unei inspecții fiscale, organele de control considerând că Gran Via avea obligația ajustării TVA dedusă inițial pentru achiziția construcțiilor, proporțional cu ponderea suprafețelor construcțiilor demolate de Gran Via.

Conform observațiilor scrise transmise de către Comisia Europeană către CEJ, *"regularizarea deducerii inițiale este exclusă în cazul distrugerii bunului cu condiția ca distrugerea să fie demonstrată sau cofirmată, fără a se face distincția între distrugerea voluntară și cea accidentală"*, Mai mult, Comisia Europeană consideră că *"pentru a evita ca persoanele care au suferit o pierdere de ordin economic să suporte în .X. și o pierdere de natură fiscală, este necesar să se excludă regularizarea deducerii inițiale dacă se aduce dovada distrugerii, pierderii sau furtului, în conformitate cu modalitățile determinate de statele membre"*.

S.C. .X.România .X. S.C.S. susține că situația societății este similară cu cea a S.C. X S.R.L. și prin urmare, chiar în cazul în care s-ar fi aplicat prevederile cu privire la ajustarea TVA în cazul specific societății (fapt care nu este valabil), aceste prevederi referitoare la ajustare încalcă principiile consacrate la nivel european, conform cărora regularizarea deducerii inițiale a TVA este exclusă, în cazul distrugerii bunului, demonstrată sau confirmată, astfel încât S.C. .X.România .X. S.C.S. consideră ca nelegală și netemeinică Deciziei de impunere nr..X./17.07.2012 dat fiind că societatea nu are obligația ajustării TVA în valoare de .X. lei aferentă achizițiilor realizate pentru construcția magazinului de la .X., având în vedere că prăbușirea acestuia s-a realizat independent de voința societății, ca urmare a unor cauze de forță majoră determinate de prăbușiri de teren și construcții aferente.

S.C. .X.România .X. S.C.S. solicită anularea în parte a Deciziei de impunere, în ceea ce privește ajustarea TVA aferentă achizițiilor efectuate de către societate pentru construcția Supermarketului X din .X. și respingerea la

rambursare a sumei de .X. lei și în temeiul principiului “*accessorium sequitur principalem*” și în baza argumentelor descrise pe larg în cele de mai sus, S.C. .X.România .X. S.C.S. solicită și anularea obligațiilor accesorii impuse prin Decizia de impunere constând în dobânzi și penalități de întârziere.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite de plată de inspecția fiscală nr.F-MC .X./17.07.2012 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili - Activitatea de inspecție fiscală, au fost stabilite ca urmare a constatărilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr.F-MC .X./17.07.2012, obligații fiscale în sarcina societății, în sumă totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei – taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- .X. lei – accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată;

În perioada decembrie 2009 - decembrie 2011, S.C. .X.România .X. S.C.S. a înregistrat și declarat prin deconturile de taxă pe valoarea adăugată, taxa de plată în sumă totală de X lei.

Față de taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de X lei, declarată de societate în perioada noiembrie 2010 - martie 2011, organele de inspecție fiscală au stabilit taxa de plată suplimentară de X lei, prin ajustarea taxei deductibile declarate în perioada noiembrie - decembrie 2010, astfel:

- **.X. lei** prin ajustarea în luna decembrie 2010, conform prevederilor art.149, alin.(4), lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a taxei deductibile aferentă imobilului „Spațiu comercial X” situat în localitatea .X., str. X, Nr.X, județul .X., în condițiile în care, în perioada fiscală de raportare, bunul de capital în cauză și-a încetat existența (a fost distrus);

- **X lei** prin neacordarea dreptului de deducere, în luna noiembrie 2010, a taxei înscrisă pe factura nr.X/596 din 31.10.2010 emisă de S.C. X S.R.L, contribuabil declarat inactiv începând cu data de 07.10.2010 prin O.P.A.N.A.F. nr.2499/21.09.2010, în temeiul prevederilor art.11, alin. (1²) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei:

Prin decontul de taxă pe valoarea adăugată depus pentru luna decembrie 2011, S.C. .X.România .X. S.C.S., a solicitat la rambursare soldul sumei negative de T.V.A. de X lei în conformitate cu prevederilor art.147³, alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală au constatat că soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitat la rambursare, provine din însumarea taxei declarate prin deconturile aferente perioadei 01.04.2011 - 31.12.2011 și a rezultat pentru perioada verificată, din exercitarea dreptului de deducere a taxei aferentă achizițiilor de active corporale fixe (terenuri, construcții, lucrări de reparații, construcții montaj și modernizarea spațiilor comerciale), utilaje și echipamente pentru dotarea spațiilor comerciale, bunuri destinate realizării de operațiuni impozabile (închirierea spațiilor comerciale), operațiuni pentru care societatea a optat pentru taxare, conform prevederilor art.141, alin. 3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Urmare constatărilor, pentru perioada 01.12.2009 -31.12.2011, față de taxa pe valoarea adăugată de X lei solicitată la rambursare, organele de inspecție fiscală au stabilit taxa de rambursat în sumă de X lei, mai puțin cu X lei.

În luna decembrie 2010, față de taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de X lei declarată de S.C. .X.România .X. S.C.S, organele de inspecție fiscală au stabilit taxă de plată în sumă de X lei, suplimentar cu .X. lei, în temeiul prevederilor art.149, alin.(4), lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin aplicarea regimului de ajustare a taxei deductibile aferentă imobilului "Spațiu comercial X" situat în localitatea .X., str. X, Nr.X, județul X.

Din documentele prezentate de societate, organele de inspecție fiscală au constatat că în luna decembrie 2010 a fost înregistrată pe cheltuieli de exploatare suma de X lei reprezentând, conform „Notei de trecere pe cheltuieli" întocmită în data de 31.12.2010 de S.C. X X România S.C.S. actual S.C. .X.România .X. S.C.S, valoarea neamortizată a construcției și a echipamentelor distruse, aferente supermarketului „X" situat în localitate .X., str. X, nr.X, județul .X..

Conform explicațiilor date de societate, organele de inspecție fiscală au constatat că obiectivul comercial a fost pus în funcțiune în luna noiembrie 2009, iar în evidența contabilă a fost înregistrat în active corporale la valoarea totală de X lei, structural astfel:

- X lei - teren;
- X lei - construcții;
- X lei - utilaje, echipamente.

Pentru construcția obiectivului „Spațiu comercial .X." situat în localitatea .X., str. X, nr.X, județul .X., organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a deținut Certificatul de Urbanism nr.X/.X. emis de Primăria orașului .X. în data de 16.03.2009 și Autorizația de construcție nr.X/.X. eliberată în data de 05.06.2009.

Totodată, Primaria oraşului .X., prin adresa nr..X. din 05.06.2009, a solicitat beneficiarului S.C. .X.Romania .X. S.C.S. şi avizul S.C. .X. „**Institutul de Cercetări şi Proiectări Miniere**„ S.A. .X., având în vedere că respectiva construcţie urma să fie ridicată în zona de influenţă a masivului de sare, zonă cu restricţii de construcţii.

La solicitarea S.C. .X.România .X. S.C.S. formulată cu adresa nr..X./X. din 09.06.2009, privind avizul de amplasare a spaţiului comercial, S.C. .X. S.A. prin adresa nr..X./12.06.2009 a precizat că: „ [...] *amplasamentul ales pentru spaţiul comercial .X. se situează în zona „B” spre zona „A”, trecând parţial în aceasta. În terenurile din zonele de influenţă se pot produce deformaţii, care se transmit structurilor construcţiilor producând degradări ale acestora. Nu se recomandă amplasarea construcţiilor definitive, cu structură de beton şi caramidă în zonele de instabilitate. Pe baza soluţiei constructive prezentate şi a caracterului de spaţiu comercial al investiţiei, recomandăm alegerea unui alt amplasament situat în afara zonei de influenţă „B”. Menţinerea amplasamentului actual, pe propria răspundere, vă obligă, din faza de proiectare şi execuţie, la adaptarea soluţiilor constructive pentru a permite preluarea deformaţiilor terenului şi pentru evitarea degradărilor sau distrugerilor cu efecte negative asupra siguranţei în exploatare a construcţiilor*”.

Având în vedere că S.C. .X.România .X. S.C.S. pe propria răspundere, a hotărât menţinerea amplasamentului, organele de inspecţie fiscală au constatat că a fost emisă Dispoziţia de şantier nr.X/28.07.2009 de către proiectantul investiţiei prin care au fost impuse unele măsuri în executarea lucrărilor de construcţie a fundaţiei cu precizarea: „ *când tasările determinate vor atinge valorile tasărilor maxime admisibile, beneficiarul va întrerupe activitatea magazinului, va efectua expertizarea situaţiei existente şi va aplica eventualele măsuri rezultate din expertiză.*”

Organele de inspecţie fiscală au constatat că **obiectivul „Spaţiul comercial .X.”** situat în localitatea .X., str. X, nr.X, judeţul .X. **a fost pus în funcţiune în data de 30.11.2009 şi a funcţionat până în luna decembrie 2010.**

Din documentele prezentate, organele de inspecţie fiscală au constatat că în cursul zilei de 22.12.2010 în zona amplasamentului s-a produs prăbuşirea (surparea) terenului şi formarea unui crater (lac) ce a cuprins treptat o suprafaţă de aproximativ X mp, inclusiv spaţiul comercial .X., iar adâncimea craterului creat, în care s-a prăbuşit magazinul, a fost evaluat la aproximativ X m.

Din raportul întocmit de Inspectoratul pentru Situaţii de Urgenţă „.X.” al judeţului .X., transmis cu adresa nr..X./07.01.2011 organele de inspecţie

fiscală au constatat că situația apărută a fost generată atât de riscuri naturale cât și de riscuri tehnologice și se precizează că situația se poate încadra ca “dezastru” în baza art.9 alin.(1) lita) din Legea nr.481/2004 privind protecția civilă, iar în temeiul prevederilor Ordinului nr.1995/1160/2005 pentru aprobarea Regulamentului privind prevederea și gestionarea situațiilor de urgență specifice riscului la cutremure și/sau alunecări de teren, fenomenul a fost încadrat ca situație de urgență cu caracter limitat, astfel că din acest raport nu rezultă că zona a fost declarată, potrivit prevederilor legale speciale pentru fiecare domeniu, afectată de calamitate naturală sau de alte cauze de forță majoră.

Din documentele prezentate de societate, organele de inspecție fiscală au constatat că investiția “Spațiului comercial .X.” situat în localitatea .X. str. X, nr.X, județul .X. a fost asigurată la o valoare de X euro conform Poliției de Asigurări nr..X./21/2010 încheiată cu S.C. .X. .X. Asigurări S.A, conform contractului de asigurare fiind stabilite mai multe riscuri acoperite precum: inundații, cutremure, alunecări de teren.

În anul 2011, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C .X.România .X. S.C.S. a solicitat asiguratorului plata despăgubirilor pentru daunele suferite în urma distrugerii totale a spațiului comercial “.X.”, iar prin adresa nr.X/31.05.2011 S.C. .X. .X. Asigurari S.A. a înștiințat S.C .X.România .X. S.C.S. că nu poate să achite despăgubirea solicitată în baza Poliției de Asigurare nr..X./24.02.2010, cu precizarea că imobilul a fost distrus ca urmare a unor riscuri necuprinse în contractul de asigurare.

Din adresa din data de 16.09.2011 emisă de S.C. .X. .X. Asigurari S.A și comunicată contestatoarei, organele de inspecție fiscală au constatat că au fost invocate concluziile formulate în raportul de expertiză din data de 16.05.2011 întocmit de firma .X. .X. din Germania, prin care s-a arătat că scufundarea (prăbușirea) terenului pe care a fost construit amplasamentul s-a produs ca urmare a intervenției umane, respectiv a activității de exploatare minieră desfășurată în zona .X. .X..

Pe baza aspectelor arătate, organele de inspecție fiscală au considerat că fenomenul de scufundare (prăbușire) a terenului pe care a fost construit obiectivul “Spațiu comercial .X.”, **s-a produs ca urmare a intervenției umane, respectiv a activității de exploatare minieră desfășurată în zona .X. .X. și nu în urma unor calamități naturale, sau a unor cauze de forță majoră**, mai ales că societatea și-a asumat riscul, în deplina cunoștință de cauză, când a construit imobilul în zona de influență a masivului de sare, zonă cu restricții de construcții în condițiile în care prin avizul formulat de S.C. .X. “Institutul de Cercetări și Proiectări Miniere” S.A. .X. se precizează fără

echivoc că: "(...) **Nu se recomandă amplasarea construcțiilor definitive, cu structură de beton și cărămidă în zonele de instabilitate. Pe baza soluției constructive prezentate și a caracterului de spațiu comercial al investiției, recomandăm alegerea unui alt amplasament situat în afara zonei de influență**", și în temeiul prevederilor art.149, alin.(4), lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală constată că S.C. .X.România .X. S.C.S. avea obligația de a ajusta taxa deductibilă aferentă imobilului „Spațiu comercial .X.” .X., în situația în care bunul de capital a fost scos din circuitul economic (distrus) în luna decembrie 2010.

Pentru taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de .X. lei stabilită suplimentar în perioada noiembrie 2010 – aprilie 2011, organele de inspecție fiscală au calculat dobânzi de întârziere în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei.

III. Luând în considerare motivele invocate de organele de inspecție fiscală, suținerile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală se rețin următoarele:

Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă S.C. .X.România .X. S.C.S. avea obligația ajustării taxei pe valoarea adăugată deductibilă aferentă achizițiilor destinate Supermarketului .X., în condițiile în care din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că bunul de capital a fost scos din circuitul economic (distrus) în luna decembrie 2010.

În fapt, S.C. .X.România .X. S.C.S și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei aferenta construirii supermarketului .X. din localitatea .X., str. X, nr. X, județul .X. pus în funcțiune în data de 30.11.2009 și care a funcționat până în data de 22.12.2010, zi în care în zona amplasamentului s-a produs prăbușirea (surparea) terenului pe o suprafața de aproximativ X mp, distrugând și o parte din spațiul comercial deținut de contestatară.

Pentru construcția obiectivului „Spațiu comercial .X.” situat în localitatea .X., str. X, nr.X, județul .X., organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a deținut Certificatul de Urbanism nr.X/X. emis de Primăria orașului .X. în data de 16.03.2009 și Autorizația de construcție nr.X/X.

eliberată în data de 05.06.2009. S-a constatat că în luna decembrie 2010 contestatara a înregistrat în categoria cheltuieli de exploatare suma de X lei reprezentând valoarea neamortizată a construcției și echipamentelor distruse aferente supermarketului .X. conform Notei de trecere pe cheltuieli din 31.12.2010.

Organele de inspecție fiscală au considerat că fenomenul de scufundare (prăbușire) a terenului pe care a fost construit obiectivul "Spațiu comercial .X." s-a produs ca urmare a intervenției umane, respectiv a activității de exploatare minieră desfășurată în zona .X. .X. și nu în urma unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, mai ales că societatea și-a asumat acest risc, în deplina cunoștință de cauză, când a construit imobilul în zona de influență a masivului de sare, zonă cu restricții de construcții motiv pentru care în temeiul prevederilor art.149, alin.(4), lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit că S.C. .X.România .X. S.C.S. avea obligația de a ajusta taxa deductibilă aferentă imobilului „Spațiu comercial .X.” .X., în situația în care bunul de capital a fost scos din circuitul economic (distrus) în luna decembrie 2010.

S.C. .X.România .X. S.C.S. consideră că nu a avut obligația ajustării TVA în valoare de .X. lei aferentă achizițiilor realizate pentru construcția magazinului .X., având în vedere că prăbușirea acestuia s-a realizat independent de voința sa, ca urmare a unor cauze de forță majoră, invocând în susținere cele două studii geotehnice - Proiect nr..X./2008 și Proiect nr.X/2009 care au concluzionat că terenul poate fi utilizat pentru amplasarea magazinului, cu respectarea anumitor recomandări referitoare la structura de rezistență și că terenul pe care urma să fie amplasat viitorul magazin .X. era în condiții de stabilitate, sectorul de teren nefiind afectat de fenomene de alunecare, eroziune sau alte fenomene geologice care să pună în pericol stabilitatea obiectivului, precum și studiul hidrogeofizic din 31.09.2009 privind caracteristicile subsolului care a concluzionat că nu sunt semnalate pericole privind prăbușiri ale masivului de sare de sub zona studiată și nu sunt semnalizate goluri subterane la adâncimea de 20 - 30 m, masivul de sare dezvoltându-se la o adâncime de peste 600 m, ceea ce nu influențează stabilitatea construcției supermarketului .X..

S.C. .X.România .X. S.C.S. susține că la data de 16.03.2009 a obținut și Certificatul de Urbanism nr.X/X. destinat a fi utilizat pentru obținerea autorizației de construire a viitorului supermarket, iar la data de 05.06.2009 a fost emisă Autorizația de construcție nr.X/X. pentru construirea unui spațiu comercial, împrumut proprietate, amenajare căi acces și parcări, amplasare

firmă luminoasă, având la baza întreg proiectul pentru autorizarea executării lucrărilor de construire vizat spre neschimbare, împreună cu toate activele și acordurile solicitate prin certificatul de urbanism.

S.C. .X.România .X. S.C.S. susține că la data de 03.11.2009, a avut loc recepția lucrărilor pentru supermarketul .X., comisia de recepție propunând admiterea recepției, iar la data de 19.11.2009, a avut loc și deschiderea oficială a supermarketului .X..

În drept, sunt aplicabile **art.149 alin.(2) lit.a) și lit b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal**, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează :

“(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a) - d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate , altele decât cele prevăzute la lit.b) ;

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum și pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.”

În speță sunt aplicabile și **alin.(4) lit.d) și alin.(5) lit.c) ale art.149 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal**, cu modificările și completările ulterioare:

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin.(1) lit.d) se efectuează:[...]

d) în situația în care bunul de capital își încetează existența, cu excepția cazurilor în care se dovedește că respectivul bun de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă; [...]

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:[...]

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) și d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării;”

coroborat cu **pct.54 alin.9 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal** :

(9) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la art.149 alin.(4) lit. d) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării, și este

de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei deduse inițial, fiind operată în decontul TVA aferent perioadei fiscale în care bunurile de capital își încetează existența

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că **în situația în care bunurile de capital achiziționate construite sau modernizate nu sunt folosite în scopul operațiunilor taxabile, sau își încetează existența**, taxa deductibilă aferentă acestora, se ajustează, iar ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării.

Din constatările Raportului de inspecție fiscală nr.F-MCX/ 17.07.2012, se reține că S.C. .X.România .X. S.C.S. a achiziționat construcții, terenuri, utilaje în orașul .X. cu scopul construirii supermarketului .X., obținând de la Primăria orașului .X. Certificatul de urbanism nr.X/.X./16.03.2009 și Autorizația de construire nr.X/.X./05.06.2009 pentru construirea unui spațiu comercial, împrejmuire proprietate, amenajare căi acces.

Având în vedere că respectiva construcție urma să fie ridicată în zona de influență a masivului de sare, zonă cu restricții de construcții, Biroul de urbanism din cadrul Primăriei .X., prin adresa nr..X. din 05.06.2009, în aceeași dată în care s-a eliberat Autorizația de construcție, a solicitat beneficiarului S.C. .X.România .X. S.C.S. avizul S.C. .X. „**Institutul de Cercetări și Proiectări Miniere**„ S.A. .X., iar prin adresa nr..X./12.06.2009 Institutul de Cercetări și Proiectări Miniere a precizat că: „ **[...] Nu se recomandă amplasarea construcțiilor definitive [...] menținerea amplasamentului vă obligă din faza de proiectare și execuție, la adaptarea soluțiilor constructive pentru a permite preluarea deformațiilor terenului și pentru evitarea degradărilor sau distrugerilor cu efecte negative...** ”.

Organele de inspecție fiscală au constatat că obiectivul „Spațiul comercial .X.” situat în localitatea .X., str. X, nr. X, județul .X. a fost pus în funcțiune în data de 30.11.2009 și a funcționat până în ziua de 22.12.2010, zi în care în zona amplasamentului s-a produs prăbușirea (surparea) terenului și formarea unui crater (lac) ce a cuprins treptat o suprafață de aproximativ X mp, inclusiv spațiul comercial .X., iar adâncimea craterului creat, în care s-a prăbușit magazinul, a fost evaluat la aproximativ 30 m.

În luna decembrie 2010, S.C. .X.România .X. S.C.S a înregistrat pe cheltuieli de exploatare suma de X lei reprezentând valoarea neamortizată a construcției și a echipamentelor distruse aferente supermarketului „.X.” situat

în localitate .X., str. X, nr.X, județul .X., conform „Notei de trecere pe cheltuieli” întocmită în data de 31.12.2010.

Conform Raportului întocmit de Inspectoratul pentru Situații de Urgență „.X.” al județului .X., transmis cu adresa nr..X./07.01.2011, situația apărută a fost generată atât de riscuri naturale cât și de riscuri tehnologice, fenomenul fiind încadrat ca situație de urgență **cu caracter limitat**, astfel că din acest raport nu rezultă că zona a fost declarată, potrivit prevederilor legale speciale pentru fiecare domeniu, afectată de calamitate naturală sau de alte cauze de forță majoră.

Din documentele prezentate de societate, în timpul inspecției fiscale se reține că investiția “Spațiului comercial .X.” situat în localitatea .X. str. X, nr.X, județul .X. a fost asigurată la o valoare de X euro conform Poliței de Asigurări nr..X./21/2010 încheiată cu S.C. .X. .X. Asigurări S.A, conform contractului de asigurare fiind stabilite mai multe riscuri acoperite precum: inundații, cutremure, alunecări de teren, iar prin Adresa din data de 16.09.2011 S.C. .X. .X. Asigurari S.A. a precizat faptul că scufundarea (prăbușirea) terenului pe care a fost construit amplasamentul s-a produs ca urmare a intervenției umane, respectiv a activității de exploatare minieră desfășurată în zona .X. .X..

Susținerea societății referitoare la faptul că la momentul începerii construcției nu exista nicio informație cu privire la riscul de prăbușire a supermarketului, nu poate fi reținută deoarece, din documentele anexate la dosar, rezultă că obținerea Certificatului de Urbanism nr.X/.X./16.03.2009 a fost condiționat de prezentarea unei declarații autentice din care să rezulte că proprietarul nu are nicio pretenție la despăgubiri materiale de la instituțiile emitente, în cazul unor calamități.

În consecință, S.C. .X.România .X. S.C.S. și-a asumat riscul, în deplină cunoștință de cauză, când a construit imobilul în zona de influență a masivului de sare, zonă cu restricții de construcții, în condițiile în care prin Adresa .X./12.06.2009 emisă de S.C. .X. „**Institutul de Cercetări și Proiectări Miniere**,” S.A. .X., S.C. .X.România .X. S.C.S. a fost informată înainte de demararea lucrărilor că:

„ „ [...] amplasamentul ales pentru spațiul comercial .X. se situează în zona „B” spre zona „A”, trecând parțial în aceasta. În terenurile din zonele de influență se pot produce deformații, care se transmit structurilor construcțiilor producând degradări ale acestora. Nu se recomandă amplasarea construcțiilor definitive, cu structură de beton și caramidă în zonele de instabilitate. Pe baza soluției constructive prezentate și a caracterului de spațiu comercial al investiției, recomandăm alegerea unui alt

amplasament situat în afara zonei de influență „B”. Menținerea amplasamentului actual, pe propria răspundere, vă obligă, din faza de proiectare și execuție, la adaptarea soluțiilor constructive pentru a permite preluarea deformațiilor terenului și pentru evitarea degradărilor sau distrugerilor cu efecte negative asupra siguranței în explatare a construcțiilor”.

Nici susținerea contestatoarei conform căreia îi sunt aplicabile prevederile art.145 alin.1) lit.a) și alin.2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și pct.45 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 motivat de faptul că deducerea TVA este permisă pentru achizițiile realizate cu intenția de a desfășura operațiuni taxabile, nu poate fi reținută în favoarea sa, deoarece în speță nu este vorba despre intenția de a efectua investiție de vreme ce societatea a inaugurat supermarketul .X. care a funcționat în perioada 30.11.2009 - 22.12.2010 obținând venituri, iar organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății obligația ajustării TVA după momentul în care bunurile de capital și-au încetat existența.

Astfel, contestatara nu se află în cazul Deciziei CEJ pronunțată în cazul C-110/94 Intercommunale Voor Zeewaterontziltling (INZO) împotriva Statului Belgian, “autoritățile fiscale trebuie să țină cont de intenția declarată a persoanei de a desfășura activități care vor deduce TVA”, deoarece S.C. .X.România .X. S.C.S. chiar a desfășurat activități în perioada 30.09.2011 – 22.12.2010 când a beneficiat de dreptul de deducere a TVA la bunurile de capital care și-au încetat existența.

Nici susținerile contestatarii potrivit căreia îi sunt aplicabile prevederile art.128 alin.8 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, referitoare la bunurile distruse ca urmare a unor cauze de forță majoră și care nu constituie livrare, nu se reține în favoarea sa, deoarece acesta specifică obligația colectării TVA aferentă bunurilor distruse, or așa cum s-a demonstrat mai sus, în speță este vorba despre încetarea existenței bunurilor de capital.

De asemenea, conform Raportului întocmit de Institutul pentru Situații de Urgență al județului .X., transmis prin adresa nr..X./07.01.2011 este menționat faptul că **situația apărută a fost generată atât de riscuri naturale, cât și riscuri tehnologice**, situația se poate încadra ca “**dezastru**” conform **art.9 alin.(1) lit.a) din Legea nr.481/2004 privind protecția civilă:**

“dezastru - evenimentul datorat declanșării unor tipuri de riscuri, din cauze naturale sau provocate de om, generator de pierderi umane, materiale sau modificări ale mediului și care, prin amploare, intensitate și consecințe, atinge ori depășește nivelurile specifice de gravitate stabilite prin

regulamentele privind gestionarea situațiilor de urgență, elaborate și aprobate potrivit legii”

iar în temeiul prevederilor **Ordinului nr.1995/1160/2005 pentru aprobarea Regulamentului privind prevederea și gestionarea situațiilor de urgență specifice riscului la cutremure și/sau alunecări de teren** fenomenul a fost încadrat ca **situație de urgență cu caracter limitat, nu ca zonă afectată de calamitate naturală sau de alte cauze de forță majoră.**

Invocarea de contestatară a cazului C-234/11 TETS Haskovo AD nu este relevantă în speță, deoarece respectiva firmă a demolat în 2010 trei construcții destinate producerii de energie, în vederea realizării unui plan de reconstrucție și modernizare a unei termocentrale pe respectivul teren, ori în speță distrugerea bunului nu a fost cauzată de o calamitate naturală sau cauze de forță majoră, ci s-a produs ca urmare a intervenției umane, respectiv exploatarea minieră Salina Ocna Mures, iar în situația de față distrugerea nu s-a produs pentru modernizarea complexului comercial.

Față de susținerile S.C. .X.România .X. S.C.S. potrivit cărora investiția a fost asigurată conform Poliței de Asigurare nr..X./24.02.2010 la S.C. .X. .X. Asigurări S.A. la valoarea de X euro, având ca riscuri acoperite: inundații, cutremure de pământ, alunecări de teren, se reține că aceasta decizie a asiguratorului a avut la bază concluziile Raportului de expertiză din data de 16.05.2011 întocmit de firma .X. .X. din Germania prin care s-a arătat că scufundarea (prăbușirea) terenului pe care a fost construit amplasamentul s-a produs ca urmare a intervenției umane, respectiv a activității de exploatare minieră desfășurată în zona .X. .X..

Totodată, se reține că atunci când S.C. .X.România .X. S.C.S. a solicitat asiguratorului plata despăgubirilor pentru daunele suferite în urma distrugerii totale a spațiului comercial .X., decizia societății de asigurări de a nu despăgubi S.C. .X.România .X. S.C.S. pentru daunele pretinse în baza poliței de asigurare, justificată de concluziile formulate în raportul de expertiză întocmit de firma .X. .X. din Germania, nu susține argumentarea S.C. .X.România .X. S.C.S. cu privire la încadrarea fenomenului produs la .X. ca **eveniment pentru care se poate invoca forță majoră**, deoarece prin aceasta decizie se arată că prin contract a fost asigurată prăbușirea de teren produsă *din cauze naturale*, iar fenomenul **“s-a produs ca urmare a intervenției umane, respectiv a activităților de exploatare minieră desfășurată în zona .X. .X.”**, deci nu în urma unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, risc pe care de altfel contestatara și l-a asumat

înainte de începerea construcției, prin faptul că deși a fost atenționată nu a acceptat schimbarea amplasamentului construcției.

Încheierea Poliției de Asigurare nr..X./24.02.2010 cu S.C. .X. .X. Asigurări S.A. probează faptul că însăși societatea a avut în vedere posibilitatea apariției unei daune în urma distrugerii spațiului comercial.

În concluzie, organele de inspecție fiscală, legal au procedat la neacordarea dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, astfel că în temeiul prevederilor **art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”,

coroborat cu **pct.11.1. lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, potrivit căruia:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. .X.România .X. S.C.S. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-MC .X./17.07.2012 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-MC .X./17.07.2012 pentru acest capăt de cerere.

Deoarece prin prezenta decizie a fost respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma de **.X. lei** reprezentând TVA, în baza principiului de drept conform căruia *“accesoriul urmează principalul”*, contestația se va respinge ca neîntemeiată și pentru suma de **.X. lei** reprezentând accesorii aferente, stabilite în mod legal în baza prevederilor art.119 alin.1, art.120 alin.1 și alin.7 și art.120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele arătate și conform temeiurilor legale invocate în prezenta decizie, precum și în baza prevederilor art.216 alin.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X.România .X. S.C.S. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale de plată stabilite de inspecția fiscală nr.F-MC .X./17.07.2012 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, pentru suma de **.X. lei** reprezentând:

- .X. lei – taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- .X. lei – accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată;

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel X sau Curtea de Apel X în termen de 6 luni de la data comunicării.

X

DIRECTOR GENERAL

X